32006R1787

5.12.2006 JURNALUL OFICIAL AL UNIUNII EUROPENE L 337/17

REGULAMENTUL (CE) NR. 1787/2006 AL COMISIEI
din 4 decembrie 2006
de modificare a Regulamentului (CE) nr. 809/2004 al Comisiei de punere în aplicare a Directivei 2003/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește informațiile conținute în prospecte, structura prospectelor, includerea de informații prin trimiteri, publicarea prospectelor și difuzarea comunicatelor cu caracter publicitar

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Directiva 2003/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind prospectul care trebuie publicat în cazul unei oferte publice de valori mobiliare sau pentru admiterea valorilor mobiliare la tranzacționare și de modificare a Directivei 2001/34/CE [1], în special articolul 7 alineatul (1),

întrucât:

(1) În temeiul Regulamentului (CE) nr. 1606/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 iulie 2002 privind aplicarea standardelor internaționale de contabilitate [2], societățile reglementate de legislația internă a unui stat membru și ale căror valori mobiliare sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată sunt obligate ca, pentru fiecare exercițiu financiar care începe la 1 ianuarie 2005 sau după această dată, să își pregătească conturile consolidate în conformitate cu standardele internaționale de contabilitate adoptate de UE, cunoscute în prezent sub denumirea de „Standarde Internaționale de Raportare Financiară" sau „IFRS".

(2) În temeiul Regulamentului (CE) nr. 809/2004 al Comisiei din 29 aprilie 2004 de punere în aplicare a Directivei 2003/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește informațiile conținute în prospecte, structura prospectelor, includerea de informații prin trimiteri, publicarea prospectelor și difuzarea comunicatelor cu caracter publicitar [3], informațiile financiare istorice furnizate de emitenții din țările terțe în prospecte referitoare la o ofertă de valori mobiliare adresată publicului sau la admiterea de valori mobiliare la tranzacționare pe o piață reglementată trebuie întocmite în conformitate cu standardele IFRS adoptate în temeiul articolului 3 din Regulamentul (CE) nr. 1606/2002 sau cu standardele naționale de contabilitate dintr-o țară terță, echivalente cu aceste standarde. Informațiile financiare istorice care nu sunt întocmite în conformitate cu aceste standarde trebuie să fie prezentate în prospecte sub formă de situații financiare reformulate.

(3) Cu toate acestea, articolul 35 din Regulamentul (CE) nr. 809/2004 conține dispoziții tranzitorii care exonerează, în anumite cazuri limitate, emitenții din țările terțe de la obligația de a reformula informațiile financiare istorice care nu au fost întocmite în conformitate cu standardele IFRS sau cu standardele de contabilitate dintr-o țară terță echivalente cu aceste standarde. În temeiul acestor dispoziții tranzitorii, obligația de a reformula informațiile financiare istorice nu se aplică prospectelor depuse înainte de 1 ianuarie 2007 de către emitentul dintr-o țară terță care a întocmit informațiile menționate anterior în conformitate cu standarde acceptate pe plan internațional sau cu standardele naționale de contabilitate dintr-o țară terță și ale cărui valori mobiliare au fost admise la tranzacționare pe o piață reglementată înainte de această dată. În acest ultim caz, dacă informațiile financiare istorice nu oferă o imagine fidelă a patrimoniului, a situației financiare și a rezultatelor emitentului, acestea trebuie să fie însoțite de informații mai detaliate și/sau complementare în măsura în care este necesar pentru a oferi această imagine fidelă.

(4) În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 809/2004 astfel cum este redactat la acest moment, aceste dispoziții tranzitorii nu se vor mai aplica prospectelor depuse înainte de 1 ianuarie 2007 și informațiile financiare istorice care nu sunt prezentate în conformitate cu standardele IFRS sau cu standarde echivalente din țări terțe vor trebui reformulate.

(5) De la adoptarea Regulamentului (CE) nr. 1606/2002, numeroase țări au introdus direct standardele IFRS în reglementările naționale de contabilitate. Acest fapt demonstrează, în mod evident, că unul dintre obiectivele acestui regulament, și anume acela de a încuraja convergența standardelor de contabilitate astfel încât IFRS să fie acceptate la nivel internațional și să devină veritabile standarde mondiale, este în curs de realizare. Prin urmare, este necesar ca emitenții din țările terțe să fie exonerați de obligația de a-și reformula informațiile financiare istorice elaborate în conformitate cu standardele naționale de contabilitate sau de a furniza o descriere a diferențelor în sensul articolului 1 alineatul (2) punctul (5A) atunci când, în conformitate cu IAS 1 Prezentarea situațiilor financiare, informațiile financiare menționate conțin o declarație explicită și fără rezerve a conformității cu IFRS.

[1] JO L 345, 31.12.2003, p. 64.
[2] JO L 243, 11.9.2002, p. 1.
[3] JO L 149, 30.4.2004, p. 1, rectificat prin JO L 215, 16.6.2004, p. 3.

(6) În avizul său emis în iunie 2005, Comitetul Reglementatorilor Europeni pentru Valorile Mobiliare (CESR), instituit prin Decizia 2001/527/CE a Comisiei [1], a considerat că principiile de contabilitate general acceptate („GAAP") din Canada, Japonia și Statele Unite sunt, în ansamblu, echivalente cu IFRS adoptate în temeiul articolului 3 din Regulamentul (CE) nr. 1606/2002, sub rezerva anumitor condiții, cum ar fi furnizarea de informații suplimentare și, în anumite cazuri, de situații financiare suplimentare.

(7) Consiliul japonez privind standardele de contabilitate („ASBJ") și International Accounting Standards Board („IASB") au anunțat, în ianuarie 2005, încheierea unui acord privind lansarea unui proiect comun care urmărește să reducă diferențele dintre IFRS și standardele de contabilitate japoneze și au inițiat, în martie 2005, un program de lucru comun care urmărește să apropie standardele de contabilitate japoneze de IFRS. În ianuarie 2006, Consiliul canadian privind standardele de contabilitate și-a anunțat public intenția de a adopta, pentru societățile pe acțiuni, un ansamblu unic de standarde de înaltă calitate recunoscute la scară internațională și a declarat că cel mai bun mijloc de a atinge acest obiectiv este apropierea standardelor de contabilitate canadiene de IFRS în termen de cinci ani. În februarie 2006, IASB și US Financial Accounting Standards Board au publicat un memorandum de înțelegere concepând un program de lucru pentru convergența dintre IFRS și US GAAP (standarde de contabilitate americane), în vederea satisfacerii uneia dintre condițiile care trebuie îndeplinite înainte ca autoritățile americane să elimine obligația de reconciliere aplicabilă situațiilor financiare ale emitenților străini care aplică IFRS și sunt înregistrați pe lângă SEC (Securities and Exchange Commission), până la 2009.

(8) Cu toate acestea, este important să se mențină calitatea situațiilor financiare prezentate în conformitate cu IFRS, care sunt standarde bazate pe principii, să se aplice în mod coerent IFRS, securitatea juridică necesară să fie garantată societăților și investitorilor, iar egalitatea de tratament a situațiilor financiare ale societăților UE să se garanteze la nivel mondial. Evaluarea viitoare a echivalenței ar trebui să se bazeze pe o analiză tehnică, detaliată și obiectivă, a diferențelor dintre IFRS și standardele de contabilitate ale țărilor terțe, precum și pe aplicarea concretă a acestor standarde de contabilitate naționale, în comparație cu IFRS. Avansarea procesului de convergență ar trebui examinată atent înaintea oricărei decizii privind echivalența standardelor.

(9) Având în vedere eforturile reglementatorilor de standarde contabile din Canada, Japonia și Statele Unite pentru a asigura convergența cu IFRS, ar fi necesar să se aplice dispozițiile tranzitorii ale articolului 35 din Regulamentul (CE) nr. 809/2004, astfel încât emitenții din țările terțe să fie exonerați de obligația de a reformula informațiile financiare istorice stabilite în conformitate standardele de contabilitate în vigoare în Canada, Japonia sau în Statele Unite ori (după caz) să furnizeze o descriere a diferențelor dintre aceste standarde și IFRS, pentru o nouă perioadă care nu poate să fie mai mare de doi ani, în timpul căreia se continuă un dialog activ între reglementatorii contabili și procesul de convergență, până la finalizarea raportului privind progresul.

(10) În timp ce un număr mare de țări au introdus direct IFRS în standardele de contabilitate naționale, altele au optat pentru o convergență a acestor standarde naționale către IFRS într-un termen dat. Având în vedere această situație, ar fi necesar să fie exonerați, de asemenea, emitenții din aceste țări terțe, pentru o perioadă maximă de doi ani, de obligația de reformulare a informațiilor financiare istorice sau (după caz) să furnizeze o descriere a diferențelor, cu condiția ca autoritatea națională responsabilă să se angajeze public în acest sens și să stabilească un program de lucru în acest scop. Pentru ca această exonerare să nu fie posibilă decât în cazurile în care condițiile menționate anterior sunt îndeplinite, emitenții din aceste țări terțe ar trebui obligați să dovedească, spre satisfacția autorității competente, că autoritățile lor naționale și-au luat efectiv acest angajament public și au stabilit acest program de lucru. Pentru a asigura o aplicare coerentă a acestui principiu în Comunitate, ar fi necesar ca CESR să coordoneze controlul de către autoritățile competente, pentru a ști dacă aceste condiții sunt îndeplinite în privința standardelor de contabilitate din țările terțe.

(11) În timpul acestei perioade de doi ani, Comisia ar trebui nu numai să continue un dialog activ cu autoritățile competente din țările terțe, dar, de asemenea, să și monitorizeze atent progresele convergenței între IFRS și standardele de contabilitate naționale din Canada, Japonia, Statele Unite și alte țări terțe care au stabilit un program de convergență pentru a se asigura că este în măsură să adopte o decizie privind echivalența cu cel puțin șase luni înainte de 1 ianuarie 2009. De asemenea, Comisia va monitoriza activ evoluția activităților autorităților naționale din țările terțe care au obiectivul de a elimina orice obligație, pentru un emitent din Uniunea Europeană care are acces la piețele lor financiare, de a reconcilia cu standardele din respectivele țări terțe situațiile sale financiare întocmite în conformitate cu IFRS. La sfârșitul perioadei de tranziție suplimentare, decizia Comisiei va trebui să fie astfel încât emitenții din Comunitate și emitenții stabiliți în țări nemembre ale Uniunii Europene să fie tratați în mod egal.

(12) Ar fi necesar ca Comisia informeze, în mod regulat, Comitetul european pentru valori mobiliare și Parlamentul European cu privire la progresele eliminării obligațiilor de reconciliere, precum și la progresele convergenței. Prin urmare, înainte de 1 aprilie 2007, Comisia ar trebui să prezinte Comitetului european pentru valori mobiliare și Parlamentului European un raport privind calendarul de convergență preconizat de către autoritățile naționale de contabilitate din Canada, Japonia și Statele Unite. În plus, înainte de 1 aprilie 2008 și după consultarea CESR, aceasta ar trebui să trimită un raport Comitetului european pentru

[1] JO L 191, 13.7.2001, p. 43.

valori mobiliare și Parlamentului European privind evaluarea standardelor de contabilitate din țările terțe aplicate de către emitenți care nu sunt obligați să reformuleze informațiile istorice incluse într-un prospect depus pe lângă o autoritate competentă înainte de 1 ianuarie 2009 sau (după caz) să furnizeze o descriere a diferențelor dintre standardele naționale și IFRS. În sfârșit, înainte de 1 ianuarie 2008, și după ce au consultat în mod corespunzător CESR, aceasta ar trebui să se asigure că există o definiție a echivalenței utilizată pentru a determina echivalența standardelor de contabilitate naționale ale țărilor terțe cu IFRS, pe baza unui mecanism de echivalență instituit în acest scop.

(13) Prin urmare, ar trebui să se modifice articolul 35 din Regulamentul (CE) nr. 809/2004, astfel încât emitenții din țările terțe să nu fie obligați să își reformuleze informațiile financiare istorice ori (după caz) să furnizeze o descriere a diferențelor în cazurile descrise anterior în cursul unei perioade care nu poate depăși doi ani, pentru a permite continuarea dialogului. În toate celelalte cazuri, ar fi necesar ca emitenții din țări terțe să fie supuși obligației de a își reformula informațiile financiare istorice în conformitate IFRS adoptate de către UE sau (după caz) să furnizeze o descriere a diferențelor dintre standardele aplicate de către aceștia și IFRS, în orice prospect depus pe lângă o autoritate competentă începând cu 1 ianuarie 2007.

(14) Măsurile prevăzute de prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului european pentru valori mobiliare,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Articolul 35 din Regulamentul (CE) nr. 809/2004 se modifică după cum urmează:

1. Alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) Sub rezerva alineatului (5A), începând cu 1 ianuarie 2007, emitenții din țările terțe prevăzuți la alineatele (3) și (4) își prezintă informațiile financiare istorice în conformitate cu standardele de contabilitate internaționale adoptate în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1606/2002 sau cu standardele de contabilitate naționale dintr-o țară terță echivalente cu standardele internaționale menționate anterior. Informațiile financiare istorice care nu sunt prezentate în conformitate cu standardele menționate anterior trebuie prezentate sub formă de situații financiare reformulate."

2. Se inserează următoarele alineate (5A) – (5E):

„(5A) Emitenții din țări terțe nu sunt supuși obligației, în temeiul anexei I punctul 20.1, al anexei IV punctul 13.1, al anexei VII punctul 8.2, al anexei X punctul 20.1 sau al anexei XI punctul 11.1 să reformuleze informațiile financiare istorice sau obligației, în temeiul anexei VII punctul 8.2*a*, al anexei IX punctul 11.1 ori al anexei X punctul 20.1*a* să furnizeze o descriere a diferențelor dintre standardele de contabilitate internaționale adoptate în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1606/2002 și principiile de contabilitate conform cărora s-au elaborat aceste informații, incluse într-un prospect depus pe lângă o autoritate competentă înainte de 1 ianuarie 2009, atunci când una dintre condițiile următoare este îndeplinită:

(a) notele anexate situațiilor financiare care fac parte din informațiile financiare istorice conțin o declarație explicită și fără rezervă a conformității acestor informații cu standardele internaționale de informare financiară, în conformitate cu IAS 1 Prezentarea situațiilor financiare;

(b) informațiile financiare istorice sunt elaborate în conformitate cu principiile de contabilitate general acceptate din Canada, Japonia sau Statele Unite ale Americii;

(c) informațiile financiare istorice sunt elaborate în conformitate cu principiile de contabilitate general acceptate de o țară terță alta decât Canada, Japonia sau Statele Unite Ale Americii și sunt îndeplinite următoarele condiții:

(i) autoritatea din țara terță responsabilă cu standardele de contabilitate internaționale în cauză s-au angajat public, înainte de începutul exercițiului financiar în cursul căruia s-a depus prospectul, să realizeze convergența acestor standarde cu standardele internaționale de informare financiară;

(ii) autoritatea menționată anterior a stabilit un program de lucru, demonstrându-și intenția de a avansa pe calea convergenței înainte de 31 decembrie 2008 și

(iii) emitentul dovedește, spre satisfacția autorităților competente, că sunt îndeplinite condițiile enunțate la punctele (i) și (ii).

(5B) Până la 1 aprilie 2007, Comisia prezintă Comitetului european pentru valori mobiliare și Parlamentului European un prim raport privind programul de lucru al autorităților responsabile de standardele de contabilitate naționale ale Statelor Unite, Japoniei și Canadei care vizează să asigure convergența între principiile de contabilitate general acceptate în aceste țări și IFRS.

Comisia monitorizează atent progresele convergenței dintre standardele internaționale de informare financiară și principiile de contabilitate general acceptate ale Canadei, Japoniei și ale Statelor Unite, precum și progresele eliminării obligațiilor de reconciliere impuse emitenților din Uniunea Europeană în aceste țări și informează în acest sens în mod regulat Comitetul european pentru valori mobiliare și Parlamentul European. În special, în cazul în care procesul nu se desfășoară în mod satisfăcător, aceasta informează de îndată Comitetul european privind valorile mobiliare și Parlamentul European.

(5C) De asemenea, Comisia informează, în mod regulat, Comitetul european pentru valori mobiliare și Parlamentul European cu privire la desfășurarea dialogului în domeniul reglementării și progresele convergenței dintre Standardele Internaționale de Raportare Financiară și principiile de contabilitate general acceptate ale țărilor terțe prevăzute la alineatul (5A) litera (c), precum și la progresele eliminării obligațiilor de reconciliere. În special, în cazul în care procesul nu se desfășoară în mod satisfăcător, aceasta informează de îndată Comitetul european pentru valori mobiliare și Parlamentul European.

(5D) În afară de obligațiile în temeiul alineatelor (5B) și (5C), Comisia inițiază și menține un dialog regulat cu autoritățile din țările terțe; până la 1 aprilie 2008, aceasta prezintă Comitetului european pentru valori mobiliare și Parlamentului European un raport cu privire la progresele convergenței și la progresele eliminării obligațiilor de reconciliere impuse emitenților din Uniunea Europeană în temeiul normelor unei țări terțe prevăzute la alineatul (5A) litera (b) sau litera (c). Aceasta poate desemna o altă persoană să elaboreze respectivul raport.

(5E) Cu cel puțin șase luni înainte de 1 ianuarie 2009, Comisia se pronunță cu privire la echivalența principiilor de contabilitate general acceptate ale țărilor terțe, conform unei definiții a echivalenței și unui mecanism de echivalență pe care-l va fi introdus în acest scop înainte de 1 ianuarie 2008 în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 24 din Directiva 2003/71/CE. Atunci când aplică prezentul alineat, Comisia consultă mai întâi Comitetul Reglementatorilor Europeni pentru Valorile Mobiliare în privința caracterului adecvat al definiției echivalenței și mecanismului de echivalență și în privința determinării acestei echivalențe.”

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a treia zi de la data publicării sale în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 4 decembrie 2006.

Pentru Comisie

Charlie McCREEVY

Membru al Comisiei